

Í 1990 og í 1991 vann Örnin FM. Tá tær í 1993 skuldu seta trumf á, eydnaðist tað ikki. Í 1997 og í 1998 vann Örnin FM. Tá tær í 1999 skuldu seta trumf á, eydnaðist tað ikki. Tað restaðu tvey stig í, og tá tær vesturi í Vágum lita aftur á lokna róðrarárið, so ber tað teimum væl til at finna fram til, hvar tær mistu stigin áttu at verið vunnin. Á norðoyastevnu var Örnin bara nummar fyra, og í Hósvík endaðu tær á triðja plássi, eftir at tær eina løtu høvdu verið fremstar. Við sigrinum á jóansøku eydnaðist teimum at koma uppi aftur FM kappingina, men at tær ikki vunnu í Fuglafirði hevði við sær, at avgerðin um endurvinnin av FM ikki bara lá í teirra hondum, og í síðsta enda kostaði hetta FM heitið.

Í innleiðandi umfarinum var tað bara spenningur í fyrstu kappingini, har Ternan og Blikur eina løtu royndu at hotta Royndina Friðu í kappingini um fimta plássið. Í hinum bólkinum var gloppið aftur til afturu bát-

arnar beinanvegin stórt.

Í finalukappingini var tað merkisvert, at Sílið, sum í øllum hinum fimm kappingunum tilsaman bara hevði fingið sjei stig, var fremst eina løtu og í síðsta enda megnaði at troðka seg inn á triðja plássið.

Kappingin um fremsta plássið stóð á síðsta teinum millum Örnina og Havfrúnna, sum ikki fekk serliga góðan start og ikki kom fram millum teir fremstu bátarnar fyrr enn undir Molanum. Munurin var lítill inn móti málinum, eina løtu stóð mest sum á jøvnum millum Havfrúnna og Örnina, men so glapp og um enn munurin ikki var so ógvuliga stórur, so var eingin ivi um, at Örnin fór fyrst um málið.

Tá Örnin í fjór vann FM noyddust tær í ólavsøkuróðrinum at dvína fyrri Kolli. Hesa ferð endurtóku tær ólavsøkusiðarnar frá 1997, 1990 og 1988, men í FM kappingini noyddust tær at niga fyrri vestmanna-gentum. Havfrúgvinn hevur ikki vunnið á ólavsøku áður,

og sjálvandi mundi tað kennast snópið ikki at vinna við nýggja bátinum, men eingin kann taka frá vestmanna-gentum, at tær hava verið tær mest støðugu í róðrarárinum 1999, og tað hevur borið fyrsta FM heitið nakrantíð við sær til Havfrúnna við gentum.

Tað var lítill ivi um fremsta, næstfremsta og triðja plássið. Gloppið aftur til Fípuna Føgru á fjórða plássinum var rættuliga stórt. Tíðirnar siga frá, at klaksvíksgentur vóru í harðari kapping við havnargentur um fjórða plássið.

Undan ólavsøkuróðrinum lá Beinta úr Miðvági, sum í ár hevur havt manning úr høvudsstaðnum, til at vinna bronsu, men tær høvdu ikki marginalimar á sínari síðu á ólavsøku. Munurin fram til Fípuna Føgru var eitt sekund, men tá Beinta ikki gjørdist meiri enn nummar sjei og harvið einki stig fekk í FM kappingini hevði tað við sær, at klaksvíks-gentur vunnu seg eitt stig framum og fóru við bronsuni. **jh**

Örnin hevði besta flogið

Kappróður 5-mannafor gentur: Kappingin stóð í síðsta enda bara millum vágagenturnar og FM vinnararnar úr Vestmanna

Sølmundur setti prikkinn yvir i'num

Kappróður 6-mannafor menn: Mjørkin gjørdi, at tað var neyðugt við umróðri, og tá megnaðu FM vinnararnir umborð á Hvessingi ikki at endurtaka sigurin, sum teir høvdu vunnið í fyrstu umfarinum

Ólavsøkuróðurin í 1998 verður minstur fyrri, at áskoðararnir so at siga einki fingi pengarnar, tí tað var so tjúkt í mjørka, at tað sást ikki framum stavn. Í 1999 var nógv øðrvísi, men tá 6-mannaforin við monnum skuldi royna seg var so mikið tjúkt, at næstan allir bátarnir fóru av kósini og í staðin fyrri at halda inn við Molanum, so stýrdu teir flestu inn móti Viðarnesi. Í hesum róðrinum vóru tað leingi Strálan, Kollfirðingur og Hvessingur, sum kappaðust, men á málinum var Kollfirðingur dottin burturimillum í kappingini, og FM vinnararnir umborð á Hvessingi vóru drúgvastir.

Høvudsómarnir gjørdust av, at róðurin skuldi rógvast umaftur, og tá 10-mannaforin vóru komin á mál og 6-mannaforin róðu

um aftur, gekk tað nógv øðrvísi.

Mest óvæntaða úrslitið

Sølmundur hjá NSÍ vann, og hetta var mest óvæntaði sigurin á ólavsøku, og tá tað gongdin í róðrunum á hinum stevnunum verður havd í huga, so var talan kanska um ein hin mest óvæntaða sigurin í øllum róðrarárinum, sjálvt um Sølmundur undan ólavsøkuni lá á triðja plássi í FM kappingini og við ólavsøkusiðrinum smoygdi sær framum Strálan og vann silvur.

Hvessingur var væl við í kappingini mesta partin av teinum, men á síðsta teinum var kappingin hörð frá Kollfirðingum og fjárbúgvunum. Tíðirnar siga, at tað var sera tætt, og tað var við einum veldugum enda-

spurti, at tað eydnaðist Sølmundi at vinna og harvið seta trumf á eitt sera gott kappingarár fyrri NSÍ.

Nógvu áskoðararnir, sum vóru komnir av Skálafjørðinum at taka á við Eystur-oyinginum vóru ovurfegin um, at tað hevði eydnast stoltleikanum hjá teimum at vinna, og tað kendist líka sum, at sigurin hjá Sølmundi kom omaná. Sølmundur vann eisini ólavsøkuróðarnar í 1983, 1986 og í 1990.

Hvessingur misti í fjór FM heitið til Snoppríkin, men nú tóku teir í Hvalvík/Streymnesi FM heitið aftur. Teir vunnu ólavsøkuróðarnar bæði í fjór og í fyrstaárið, og sjálvandi iðra teir seg um, at tað glapp hesa ferð, ikki minst tá teir í fyrstu umfarinum vóru vinnarar, men soleiðis eru treytirnar,

og á norðoyastevnu kom tað væl við hjá teimum umborð á Hvessingi, at tað bar til at

rógva umaftur.

jh

Hóast tað kom stígur í móti endanum á árinum, so vann Hvessingur kortini FM